

Сеянъ.

Доказателства? дойдемо доказателства! Какви още доказателства да бъдат, когато този кинг е живял съ такива възмутителни въци? Ти наричашъ Бруга и Кассия послѣдни отъ римляните! Дѣто ще да са каже ние — какви сме? — не римляне? Варваре — тъй ли? Ти хвалиши отдублиците и злодѣите; дѣто ще са каже и ти си такавъ.

Кремуций.

Азъ не сжмъ наричатъ нийде и никога варваре оние римляне, които сж живѣле послѣ Цезаря. Азъ не сжмъ нито отдубийца, защото не сжмъ направилъ нищо такова, за което би заслужалъ тие названия. Азъ виждамъ, че моята история ти си не харесва; не харесва са тя, може би, и на Тиверия-Цезаря; но това ще да каже, че азъ вѣмамъ до толкова дарование, за да напиша другоиче. Азъ не сжмъ казалъ нищо оскърбително противъ Тиверия-Цезаря или противъ неговото семейство, — съ една дума — законътъ за оскърбление величеството са не простира на моето поведение.

Сеянъ.

Полуший ми, добрий мой приятелю, — приеми моятъ искренъ сжзѣгъ. Гв-ите отклоняващия вѣма да ти послужатъ за нищо, — увѣрявамъ га. Само едната похвада камъ оние лица, които сж припознати за вредителни, е вече престъпление. Твоята история е написана съ хитро намѣрение да са възволнуватъ умовете: его какво ща да ти кажа азъ, добрий мой приятелю. Каго вѣренъ слуга на господарътъ си и на отечеството, азъ сжмъ длъженъ да